

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/151/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216207395
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1216207395.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: K.. M. U. , narodený dňa XX.X.XXXX, bytom F., V. č. 6, zastúpený Mgr. Michalom Zemanom, advokátom v Bratislave, Medená č. 18, proti žalovanému: Truetone, s. r. o. (pred zmenou názvu LA MADERA s.r.o.), Bratislava, Doležalova č. 15, IČO: 46 846 107, o zaplatenie sumy 3.111,68 €, s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 20. decembra 2017, č.k. 18 C 82/2016-112, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 20. decembra 2017, č.k. 18 C 82/2016-116, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 20. decembra 2017, č.k. 18 C 82/2016-112, **p o t v r d z u j e** .
- II. Odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 20. decembra 2017, č.k. 18 C 82/2016-116, **o d m i e t a** .
- III. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

I.1. Okresný súd Bratislava II. rozsudkom zo dňa 20.12.2017, č.k. 18 C 82/2016-112, I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 761,17 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 261,17 € od 29.4.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku; II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 123,-- € do troch dní od právoplatnosti rozsudku; výrokmi III., IV. žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej súd rozhodne samostatným uznesením. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 3.111,68 € spolu s príslušenstvom, ktorá pozostáva zo sumy 2.611,68 €, zložená záloha na vykonanie diela a ktorú sumu žalobca žiada od žalovaného vrátiť, a zo sumy 500,-- €, ako primerané finančné zadost'učinenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Skutkovým základom žaloby bolo uzavretie zmluvy o dielo dňa 17.12.2015 vyhotovená vo forme cenovej ponuky na celkovú sumu 4.352,80 €. Predmetom zmluvy o dielo bolo vykonanie prác špecifikovaných v cenovej ponuke. Žalobca zaplatil zálohu vo výške 60 % hodnoty zákazky, sumu 2.611,68 €, dňa 22.12.2015. Povinnosťou žalovaného bolo dielo dodať do 9 týždňov, t. j. do 18.2.2016. Keďže sa tak nestalo, žalovaný dielo do určenej lehoty nevykonal, ani na viaceré výzvy žalobcu, žalobca dňa 11.3.2016 od zmluvy odstúpil; ani na viaceré urgencie uhradený preddavok žalobcovi nevrátil. Proti vo veci vydanému platobnému rozkazu podal odpor žalovaný včas s odôvodnením. Mal v úmysle riadne dodať dielo, avšak pre nesúčinnosť a správanie žalobcu to nebolo objektívne možné a z tohto dôvodu odstúpil od vykonania diela, o čom žalobcu riadne informoval. Uplatnil si pohľadávku v sume 261,17 €, ako 10 % zľavu z

poskytnutej zálohy na cenu diela. Nesúhlasí so zaplacením sumy 500,-- € žalobcovi ako primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko sa nedopustil porušenia spotrebiteľských práv žalobcu.

1.2. Podaním doručeným súdu dňa 8.6.2017 žalobca zobral žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 2.350,51 €, keďže túto sumu mu žalovaný zaplatil dňa 15.5.2017. Trval ďalej na zaplacení sumy 261,17 € spolu so zákonným úrokom z omeškania, úroku z omeškania v sume 123,-- € ako 5 % ročne zo sumy 2.350,51 € od 29.4.2016 do 15.5.2016 a na zaplacení primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500,-- €.

1.3. Právne súd prvej inštancie dôvodil ustanovením § 631, § 633, § 635 ods. 4, § 638 ods. I, § 642 ods. 2, § 52 ods. I, ods. 3, ods. 4, § 517 ods. I, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Na základe vykonaného dokazovania považoval žalobu za dôvodnú. Zostalo nesporným, že medzi stranami sporu bola dňa 17.12.2015 uzavretá zmluva o dielo formou cenovej ponuky, predmetom ktorej bolo vyrobiť a dodať nábytok a obklady stien na mieru. Žalobca zaplatil preddavok na zhotovenie diela vo výške 60 % dohodnutej ceny diela, žalovaný si napriek dohodnutým termínom dodania diela svoju povinnosť nesplnil, a nestalo sa tak ani v dodatočných lehotách. Z tohto dôvodu žalobca odstúpil od zmluvy a žiadal vrátiť poskytnutý preddavok a v prípade, že si svoj záväzok žalovaný nesplní, žiadal priznať aj primerané finančné zadosťučinenie.

Z listinného dokladu zaslaného žalovaným vyplýva, že žalovaný prisľúbil vrátenie preddavku s výnimkou 10 % sumy (261,17 €) za reálné náklady spojené s meraním a dohadovaním zákazky. Žalovaný tak žalobcovi vrátil sumu 2.350,51 € dňa 15.5.2017, po začatí konania. Súd prvej inštancie dôvodil, že na sumu 261,17 € v prospech žalovaného neexistuje právny nárok.

1.4. Sumu 500,-- € ako primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. súd považoval za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa, ktorému svojím konaním spôsobil ujmu. Tým, že žalovaný si svoju povinnosť nesplnil ani v dodatočne dohodnutých termínoch, pričom cenu za vykonanie diela zvyšoval, došlo k odstúpeniu od zmluvy. Žalobcovi dielo neskôr vykonala iná spoločnosť za pôvodne (so žalovaným) dohodnutú cenu a v dohodnutej kvalite. Žalovaný, resp. jeho zamestnanec p. H., mal argumentovať, že dielo nemôže vykonať napríklad z dôvodu nedodaného materiálu, pričom tieto skutočnosti neboli žiadnym spôsobom preukázané. K námietke žalovaného, že práve on odstúpil od zmluvy o dielo, súd uviedol, že z predložených listinných dokladov je zrejmé, že nie žalovaný ale žalobca odstúpil od zmluvy z dôvodu neuskutočnenia prác, pričom zaplatil dohodnutú zálohu (preddavok). Argumentácia žalovaného ohľadom odstúpenia od zmluvy nie je ničím podložená.

1.5. Výrok o trovách konania súd odôvodnil ustanovením § 255 ods. I, § 262 ods. 1 C.s.p., a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu; o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

2. Uznesením zo dňa 20.12.2017, č.k. 18 C 82/2016-116, súd prvej inštancie zastavil konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 2.350,51 €, v ktorej sume žalovaný po začatí konania vo veci samej žalobcovi plnenie poskytol. Z tohto dôvodu žalobca zobral žalobu späť v uvedenej časti, s čím žalovaný súhlasil. Uznesenie odôvodnil ustanovením § 144, § 145 ods. 2 veta prvá C.s.p.

3. Proti rozsudku v celom rozsahu a uzneseniu v celom rozsahu podal včas odvolanie žalovaný dôvodiac rovnakými dôvodmi. Dôvody odvolania opiera o ustanovenie § 365 ods. I písm. a/ C.s.p. (neboli splnené procesné podmienky), § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), § 365 ods. I písm. d/ C.s.p. (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), § 365 ods. I písm. h/ C.s.p. (rozhodnutia súdu prvej inštancie vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci). V celom rozsahu namieta žalovaný nárok. Zákazku pre žalobcu vykonával v dobrom úmysle, využil kontakty p. H., ktorý celú zákazku dohodol a mal dohliadať na jej plnenie. S p. H. mal uzatvorenú sprostredkovateľskú zmluvu. K odstúpeniu od zmluvy došlo časovo skôr z jeho strany ako zo strany žalobcu, pretože so žalobcom bola zložitá komunikácia a neustále menil podmienky realizácie diela. V súvislosti s tým, že mu vznikli náklady pri realizácii diela, uplatnil si ich voči žalobcovi faktúrou č. S zo dňa 13.3.2016 v sume 261,17 € podľa ustanovenia § 641 ods. I Občianskeho zákonníka a týmto si uplatňuje procesnú obranu voči žalobcovi. Mal v úmysle žalobcovi vrátiť zaplatenú zálohu zníženú o vzniknuté náklady, avšak k jeho omeškaniu došlo z viacerých objektívnych dôvodov - dlhodobé ochorenie účtovníčky, druhotná platobná neschopnosť. Namietať aj

žalobcom uplatnený nárok na primerané finančné zadosťučinenie v sume 500,-- € podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Jeho konaním nedošlo k žiadnemu porušeniu spotrebiteľských práv a povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa alebo iných osobitných predpisov s cieľom ochrany spotrebiteľa, ale k porušeniu povinností ustanovených všeobecným predpisom, v predmetnej veci Občianskym zákonníkom. Preto sa žalobca nemôže domáhať práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Tento názor vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky, napr. z rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 14.2.2017, sp.zn. 6 Csp 11/2016, z rozsudku Okresného súdu v Trnave zo dňa 27.10.2015, sp.zn. 8 C 5/2015. Nadväzne na uvedené odvolateľ zdôraznil, že žalobca neuplatňuje porušenie práva alebo povinnosti plynúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa alebo osobitného predpisu a konaním žalovaného nedošlo u žalobcu ani ku vzniku reálnej ujmy, ktorá by mala byť nárokovateľným finančným zadosťučinením kompenzovaná. Nie je ani dôvod posudzovať otázku, či je možné zaplatenie žalovaného nároku počas súdneho konania považovať za úspešné uplatnenie práva a povinnosti na súde podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľov. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť alebo zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie; napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného (vo vzťahu k odvolaniu proti rozsudku súdu prvej inštancie) navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Od začiatku konania rozporuje tvrdenie žalovaného, ako bol (žalovaný) ochotný vykonať dielo a že mu mali v tom zabrániť okolnosti na jeho strane (žalobcu). Dohodnutú cenu diela žalovaný neskôr odmietal rešpektovať a odmietal za dohodnutú cenu dielo vykonať; odmietal riadne komunikovať a teda mu ani nemohlo vzniknúť právo od zmluvy odstúpiť. Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie a tvrdený nárok. Samotné správanie žalovaného poukazuje na nedôvodnosť a nedôveryhodnosť jeho tvrdení. Síce tvrdil, že mal záujem vrátiť mu poníženú zálohu, vrátil ju ale až po podaní žaloby na súd, pričom od odstúpenia od zmluvy (marec 2016) do vrátenia časti zálohy (máj 2017) uplynulo viac ako jeden rok. V liste zo dňa 31.3.2016 žalovaný uvádzal, že mali účtovníčku dlhodobo PN a že krátenú zálohu vráti do 4 pracovných dní. Aj z toho vyplýva, že jeho obrana je účelová. Nie je mu zrejmé, na akom základe žalovaný spochybňuje výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, keďže sa týka úroku z omeškania z tej časti zálohy, ktorú žalovaný vrátil; výšku úroku vyčíslil aj v čiastočnom späťvzati žaloby. Vo vzťahu k nároku na primerané finančné zadosťučinenie zdôraznil ustanovenie § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie. Za úspešné uplatnenie práv a povinností na súde sa rozumie nielen situácia, že súd žalobe vyhovie, ale aj to, že dodávateľ po podaní žaloby splní povinnosť, upustí od protiprávneho konania, ktoré je predmetom žaloby, resp. uzná predmet žaloby, v dôsledku čoho je potrebné vziať žalobu späť a konanie zastaviť. Účelom finančného zadosťučinenia podľa citovaného zákonného ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za to, že musel uplatňovať svoje práva na súde a má motivovať dodávateľov, aby neporušovali svoje povinnosti a aby ich plnili dobrovoľne bez toho, aby sa spotrebiteľ musel pred tým obrátiť na súd. Zdôraznil, že žalovaný až po podaní žaloby mu vrátil 90 % preddavku na cenu diela a podľa jeho názoru a správania žalovaného by tak neurobil, ak by žalobu na súd nepodal. V konaní na súde sa úspešne domohol porušenia svojho práva. Výklad žalovaného, že právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká len v prípade uplatnenia práva ustanoveného zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, nemá oporu v právnych predpisoch. V tejto súvislosti zdôraznil ustanovenie § 3 ods. 5 veta prvá zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Treba ho ale vykladať tak, že spotrebiteľ sa môže domáhať na súde nielen ochrany práv vyplývajúcich z jeho zmluvného vzťahu s dodávateľom, ale aj ochrany iných práv, ktorých cieľom je ochrana spotrebiteľa. Z ustanovenia § 3 ods. 5 veta posledná zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie vznikne vždy, ak si úspešne uplatní voči dodávateľovi svoje právo. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu zakotviť, že spotrebiteľ má právo na primerané zadosťučinenie len vtedy, ak sa spotrebiteľ na súde úspešne domôže porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, zvolil by v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa rovnakú formuláciu, ako zvolil v prvej vete daného ustanovenia. Okrem toho spôsob komunikácie žalovaného týkajúci sa vrátenia zálohy predstavuje agresívnu obchodnú praktiku, najmä použitý jazyk.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keď pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie nemožno priznať úspech; že odvolanie žalovaného proti napadnutému uzneseniu je potrebné odmietnuť. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne a právne správny (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné (§ 387 ods. 3 C.s.p.).

7. V konaní zostalo nesporné, že strany sporu dňa 17.12.2015 uzavreli zmluvu o dielo majúcu charakter cenovej ponuky, v ktorej je podrobne uvedené, aké dielo má žalovaný (dodávateľ) žalobcovi ako objednávateľovi (spotrebiteľovi) dodať, za 4.352,80 € v termíne 9 týždňov (do 18.2.2016), že žalobca žalovanému poskytol zálohu vo výške 60 % ceny diela v sume 2.611,68 €, že žalovaný z dohodnutého diela žalobcovi nedodal ani časť.

7.1. Odvolateľ síce dôvody odvolania oprel o ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. d/ C.s.p., v odvolaní ale žiadnymi konkrétnymi právnymi skutočnosťami, dôvodmi vzťahujúcimi sa len k tejto právnej veci, nedôvodil. Neuvádzal vôbec, aké procesné podmienky neboli splnené; akým procesným postupom, podľa odvolateľa nesprávnym, súd prvej inštancie mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces; akú inú vadu má konanie, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dané odvolacie dôvody tak neboli spôsobilé žalovanému priznať úspech v odvolacom konaní.

7.1.1. Žalovanému nebol spôsobilý priznať úspech v odvolacom konaní ani odvolací dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci).

8.1. V zmluve o dielo strany sporu nedohodli možnosť v súvislosti s odstúpením od zmluvy zo strany spotrebiteľa a v súvislosti s tým, že dodávateľovi vznikli náklady pri realizácii a dodaní diela pre okolnosti na strane objednávateľa (žalobcu), uplatniť dodávateľom 10 % zľavu zo zloženého preddavku, čo predstavuje sumu 261,17 €. V tejto súvislosti žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia ani len neoznačil dôkazy svedčiace v jeho prospech. Ustanovenie § 641 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka odkazuje len na primeranú náhradu a len v prípade, ak zhotoviteľa zdržali vo vykonávaní diela okolnosti na strane objednávateľa. Nárok žalovaného na primeranú náhradu vo výške 10 % zloženého preddavku tak nemá oporu v zmluve o dielo a ani v ustanovení § 641 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka.

8.2. Tvrdenie žalovaného, že aj on odstúpil od zmluvy o dielo, zostalo len v rovine jeho tvrdenia. Napokon ak by aj on odstúpil od zmluvy o dielo, pri nepochybnnej skutočnosti, že nedodal ani len časť diela, nemá právny význam pre vrátenie žalobcovi zložený preddavok.

8.3. Rovnako nepreukázané zostali tvrdenia žalovaného v tom, že bol ochotný dielo vykonať a že len na strane žalobcu vznikli dôvody, pre ktoré dielo vykonať nemohol. Za týmto účelom v konaní pred súdom prvej inštancie neoznačil dôkazy svojho tvrdenia. Naopak žalobca preukázal, že dôvody nevykonania diela vznikli na strane žalovaného prednášaním rôznych námietok, nárokov, takých, ktoré nevyplývali zo zmluvy o dielo, boli v rozpore s oboznámením sa miesta výkonu diela pred cenovou ponukou.

8.4. Žalobcovi ako spotrebiteľovi vznikol nárok aj na primerané finančné zadosťučinenie podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca úspešne uplatnil svoje právo na súde, za jeho porušenie zodpovedá výslovne len žalovaný; žalobca bol úspešný v celom rozsahu uplatneného nároku. Odvolateľ odkázal na rozhodnutia Okresného súdu Revúca a Okresného súdu Trnava, ktoré ale súčasne nepredložil; neuvádzal, či sú rozhodnutia právoplatné, resp. či boli v neskoršom období zrušené, zmenené, teda či dané rozhodnutia riešili v konečnom dôsledku obdobnú právnu vec, ktoré by z tohto dôvodu bolo možné použiť aj v predmetnej právnej veci.

8.4.1. Odvolací súd nepreskúmaval vecnú a právnu správnosť rozsudku súdu prvej inštancie vo výške priznaného finančného zadosťučinenia, keďže jeho výšku odvolateľ vôbec nenamietal.

8.5. Ak sa teda žalovaný s plnením peňažného dlhu dostal do omeškania, súd prvej inštancie vecne a právne správne postupoval, keď žalobcovi priznal ním uplatňované príslušenstvo pohľadávky. Rovnako aj v tejto súvislosti odvolací súd nepreskúmaval vecnú a právnu správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, keďže čas omeškania, výšku priznaných úrokov z omeškania, spôsob výpočtu a výšku úrokov z omeškania vo finančnom vyjadrení žalovaný vôbec nenamietal. Na tomto mieste, ale aj vo vzťahu k dôvodom uvedeným v ods. 8.4.1., odvolací súd zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou, a teda aj odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania.

8.6. V konaní pred súdom prvej inštancie neboli zistené také vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, také ani odvolateľ netvrdil, na ktoré by mal odvolací súd prihliadať aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

9. Odvolací súd, už bez ďalšieho, odmietol odvolanie žalovaného proti napadnutému uzneseniu (§ 386 písm. b/ C.s.p.) ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Totiž daným uznesením bolo zastavené konanie v časti týkajúcej sa zaplata sumy 2.350,51 €, a žalobca ďalej v tomto rozsahu už na žalobe netrval; odvolateľovi daným uznesením nebola spôsobená žiadna ujma. Odhliadnuc od uvedeného žalovaný odvolanie proti napadnutému uzneseniu vôbec neodôvodnil, so späťvzatím žaloby súhlasil.

10. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p., a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

11. Žalobcovi úspešnému aj v odvolacom konaní odvolací súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p.) vo vzťahu k rozsudku a uzneseniu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).